

© Kathie Danneels

Naam sessie	Case o.666 + nagesprek
Naam spreker(s)	Philippe Martens – o.666
<p>De insteek van de sessie <i>= korte beschrijving van waar het in deze sessie over gaat en/of beschrijving van de praktijk(organisatie)</i></p>	
<p>Met deze case gaan we in gesprek over hoe je verbinding creëert tussen buurten die sociaal-economisch en demografisch sterk verschillen. O.666 ligt gedeeltelijk in een wijk waar de voorbije jaren volop aan stadsontwikkeling werd gedaan. Veranderende buurtdynamieken leiden tot nieuwe uitdagingen. En daar gaat ook heel wat emotie mee gepaard. Gentrificatie loert om de hoek. Hoe ga je hier als bruggenbouwer mee om? Als persoon of als organisatie? Wie zorgt voor verbinding en hoe? En welke uitdagingen liggen er voor het beleid?</p>	
<p>Wat blijft hangen? <i>= enkele quotes, tips of statements die tijdens deze sessie naar boven kwamen</i></p>	
<p>“Ik zie het meer als een uitdaging dan een probleemstelling. We hebben vier types van trajecten. Eén van die trajecten zijn onze instaptrajecten waarbij we vertrekken van de vraag: Hoe kunnen we de buurt meer betrekken bij de werking van O.666? We zitten hier in de Vuurtorenwijk (‘de overkant’). Hoewel overkant relatief is, want voor de oude buurtbewoner is de overkant de overkant van de trambaan, de oude Opexwijk. In de zone waar O.666 ligt, wordt volop onteigend. Binnen enkele jaren zullen nog meer grote woontorens snel uit de grond schieten, tot grote frustratie van de ongeveer zesduizend</p>	

bewoners van de Opexwijk. Er is een grote discrepantie economisch en sociaal-demografisch tussen beide wijken. In die instaptrajecten vraagt de stad Oostende om de buurtbewoners te betrekken. Opbouwwerkers wijzen me ook op het belang om in de wijk aanwezig te zijn. Ik ben met veel buurtbewoners gaan praten, probeer zoveel mogelijk in de wijk aanwezig te zijn. Vroeg of laat komen de frustraties boven over wat hier allemaal gebeurd is. Buurtbewoners vinden dat er verhoudingsgewijs veel meer wordt geïnvesteerd in de 'nieuwe' bewoners dan in de Opexwijk. Ik heb twee vragen:

1. Vorige week vroeg een architect ons: moet je ze wel gaan verbinden, die twee diverse buurten? Er is een fysieke grens door de trambaan, waarom zou je ze moeten gaan verbinden?
2. Zo ja, hoe doe je dit dan? We zoeken praktijkvoorbeelden die ons kunnen inspireren.

Quotes en lessen uit het nagesprek

"De identiteit van de plaats speelt een enorm grote rol bij participatieprojecten. Je hebt veel mensen die veel assets kunnen bieden aan een project, maar je moet het hen ook laten doen. Een publieke ruimte heeft in realiteit heel vaak niet de identiteit van een publieke ruimte. Er is veel om richting te geven aan de publieke ruimte. Die directionaliteit leidt heel vaak tot een mislukking. Een publieke ruimte moet eender wat kunnen zijn voor eender wie. In het Zuiden zijn ze daar heel goed in, een plein is een plein. Als je een initiatief in de publieke ruimte ontwikkelt, moet het uitgangspunt zijn om die ruimte terug te geven aan de mensen."

"Deformaliseren is essentieel, zodat een plaats eender wat kan zijn voor eender wie."

"Het terras is heel open, maar binnentreden is bij O.666 niet altijd evident, de poort is nog een drempel. Van de Opex-bewoners horen we nog vaak dat de drempel hoog is. Veertien stakeholders hebben allemaal hun activiteiten. Dat zijn geen bingo-avonden. Het wordt als iets te arty gezien."

"De locatie speelt toch ook heel erg. Zennelab ligt in de volkswijk en bereikt moeilijker de nieuwe bewoners. Terwijl O.666 meer in de nieuwe wijk ligt en moeilijker de bewoners uit de Opexwijk bereikt."

"In de oude visserswijk is veel informele economie. De nieuwe bewoners zijn geïnteresseerd in de authenticiteit van de wijk. Kan je die informele economie boven water krijgen en verbinden met de nieuwe bewoners? Hoe krijg je die informele economie boven water? Kunnen we bvb onze eigen munt ontwerpen, de Opex? Maar hoe zorg je ervoor dat het gelijkwaardig wordt? En leg je dan niet weer een normatief kader op?"

“Hoe geef je interactie opportuniteit zonder een normatief kader op te leggen? Zelf geen initiatief planten, maar interactiemogelijkheid geven en versterken wat er boven komt. En die interacties kunnen van beide kanten van de borderline komen.”

“De bestaansreden voor O.666 was de nood uit de Opexwijk aan een invulling voor jongeren die afhaken van school en geen werk vinden. Stakeholders uit de buurt krijgen voorrang. En van alle stakeholders wordt verwacht dat ze kansen bieden aan jongeren.”

“Wanneer heeft het zin om een verbinding te maken tussen wijken waartussen grote breuklijnen lopen? Als die verbinding ook een meerwaarde heeft voor de oorspronkelijke bewoners. En dan misschien nog in de eerste plaats een materiële meerwaarde, bvb wordt mijn huisvesting er beter van?”

“Zo belangrijk om in elk gesprek rekening te houden met de referentiekaders van waaruit we spreken. Zo belangrijk om dit soort gesprekken met zo divers mogelijke referentiekaders aan tafel te voeren.”